

На вниманието на: доц. д-р Тодор Чобанов – заместник-кмет на Столична община, направление „Култура, образование, спорт и младежки дейности“

Относно: Проект на Система за централизирано електронно класиране за прием на ученици в първи клас в общинските училища на територията на Столична община

Уважаеми доц. д-р Тодор Чобанов,

Във връзка с Проекта на Системата за централизирано електронно класиране, бих искала да направя следните предложения:

1. Основният критерий за прием в първи клас – уседналост над 3 години/респ. над 2 години намирам за дискриминационен. Поставяне на едно дете в по-неблагоприятно положение от друго, на база адресна регистрация и то за минал период с твърде дълъг срок считам, че попада напълно в определението за дискриминация в чл. 4 от Закона за защита от дискриминация. ***В тази връзка предложението ми е срокът, валиден за определяне на уседналост да е не повече от 6 месеца.*** Всяко нарушение на законите на страната следва да се преследва и наказва и така трябва да бъде и по отношение на неистински регистрации – съответните отговорни лица могат да извършват проверки на така заявените при кандидатстване адреси и да налагат съответните санкции при откриване на несъответствия. Но не е нормално при съвременния динамичен начин на живот да се дискриминират граждани, които са изрядни в действията и документите си, но са имали неблагоприятието да се преместят на нов адрес след навършване на 4 - годишна възраст на детето си. С прекомерно дългият срок не се постига и заявена основна цел на този критерий – всяко дете да има възможност да учи в най – близкото до дома си училище. Напротив – по така предложената система много деца ще бъдат принудени години наред да учат твърде далеч от домовете си, тъй като просто няма да бъдат приети другаде.

Ако считате, че уседналостта за минал период е нормална, то по тази логика би следвало, ако след записване на дете в училище то смени адреса си, съответно да трябва да освободи мястото. Абсурдно, нали? Също толкова, колкото и да се гледа къде е живяло това същото дете, преди да тръгне на училище.

2. ***По отношение прилежащите райони*** – определям ги като ограничаващи правото на избор на родителите и също като дискриминационни, поради което ***предлагам да отпадат, а критерият да остане административния район.*** По този начин ще бъде постигната целта, която Вие сам посочвате – „по-добра информираност на родителите съобразно с техните желания, възможности и интереси“. С наличието на толкова тесен прилежащ район и едно – единствено училище, в което детето попада в първа

група (друг е въпросът, че никой не гарантира мястото на това дете в училището, където има най – голям шанс), родителят няма нито право на желание, нито на възможности, нито на интереси, нито на някакъв свободен избор. Освен дискриминационен, този критерий е и незаконосъобразен, доколкото противоречи на чл. 12, ал. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование, както и на Наредба No 10 от 01.09.2016 г. за организация на дейностите в училищното образование.

3. Имам **предложение**, касаещо т.8 „Класиране“ от раздел II на Проекта на система за електронно класиране – **да се включи изричен текст в Системата относно кандидатстването за следващите класирания**. Сега това се извлича от други текстове, в които се говори за „следващи класирания“. Но би било по-ясно да бъде регламентира възможността детето да бъде записано в училището, в което е прието на първо класиране и след това да продължи да участва в следващите класирания (как следва да се осъществи това), да се уточни това право за явяване на следващи класирания зависи ли от поредността на желанието, по което вече са го приели и т.н.

4. Четвъртото ми предложение касае раздел III. „КРИТЕРИИ“ и по-специално документите, с които се удостоверяват заявените критерии. Считам, че е вече недопустимо да се представят документи за промени в настоящ или постоянен адрес от всеки родител, след като всяко училище може да извърши тази проверка служебно. Миналата година бяхме свидетели, че по служебен път се провериха подобни заявени данни, без излишното обикаляне на стотици родители по районните администрации на столицата.

Ето защо **предлагам в графа „Необходими документи“, да се посочи, че обстоятелствата за постоянен/настоящ адрес и промените в него се извършва служебно.**

Относно посочените мотиви и цели в Доклада за Системата за централизирано електронно класиране за прием бих искала да изразя моето мнение:

Твърдите, че „чрез централизираната електронна система се гарантира равен достъп до качествено образование“. Всъщност е тъкмо обратното. Качественото образование се получава от качествени учители и качествени административни ръководители в добрите училища (които естествено се явяват и по-желани от родителите). Разбира се, това в голяма степен се определя от самата учебна програма, но тя не зависи от родителите или учителите. В електронната система, която предлагате, основният критерий е уседналостта в прилежащия район на училището. С това се създава напълно неравен достъп по качествено образование. Дете, което има късметът да живее в района на добро училище ще получи и добро образование. Това, което попада в район на училище с лоша репутация по една или друга причина, ще бъде принудено да

учи там и няма да има възможност да получи качествено образование. Т.е. ще бъде напълно дискриминирано.

Посочват, че системата „ще осигурява равнопоставеност на всички кандидати. С нея ще се избегне концентрирането на ученици само в определени училища и наличие на свободни места в други. Това е предпоставка за ефективно усвояване на наличния сграден фонд“. Единственото, с което мога напълно да се съглася, че това ще помогне да се усвои сградния фонд – но определям това като изключително неуместна цел. Децата не са вещи, нито стока, която трябва да се складира, с цел използване на някакви помещения. Децата ходят на училище, за да се образуват, социализират и възпитават, но не и за да запълват стаи. Ако усилията на всички компетентни органи бъдат насочени към повишаване на качеството на образованието във всички училища, налагане на критерии за това, подобряване на материалната база, навлизане на иновации, както и извършване на реални проверки относно предлаганото качество на тази дейност, то тогава няма да има такова огромна разлика между различните училища в София. Само така принципът за прилежащите райони няма да бъде дискриминационен.

Истината е, че сме свидетели на това как днешните ни действия и решения, създават проблеми или успехи в бъдеще. Общината допусна да се създадат цели нови квартали, гъсто застроени, населени предимно със семейства с деца, без да помисли, че всички тези деца ще трябва да посещават ясли, детски градини и училища. А такива там няма, няма и да има в обозримо бъдеще. Тези деца се пренасочиха към съседните квартали, където за място се борят също голям брой деца. Допусна се общински училища да предлагат образование, което е с огромна разлика в качеството. Затова се надявам да разгледате и обмислите системата от всички страни и крайният вариант да бъде максимално справедлив.

Желая Ви успешна и ползотворна работа!